

Teapta VIII

Despre nemănuire și blândete

- ① Preum (opa) adăugându-se câte puțin în (pe) schimbă vâpăie cu desăvârșire
asa lacrima plânsului adăvărat stinge toată vâpăia mîinii
Important! *Important!* *Important!*
⇒ de aceea am și pus acestea în urma lacrimilor

- Important!*
② Nemănuirea este dorința măsurată de nemînșire.
Preum în cei iubitori de dăvă, desăvârșită dorința de laude este nemărginită.

- Important!!!*
③ Blândetea este starea nemiscată a sufletului, care rămâne aceeași
în nemînșori ca și în laude.

- ④ Încăputul nemăniei este tăcerea buzelor în vremea turburării inimii
Înjlocul nemăniei este tăcerea gândurilor în vremea turburării sufletului
Înăvântul nemăniei este semințata în suflarea vânturilor neurate.

- ⑤ Mânia este înzăbucnirea urii acumse încalță pe neastăpătate
Mânia este proftă de a face rău celui ce ne-a răpărat.

Obs „Mânia este o patimă foarte năpraznică. Cău iutome se numeste furboarea și
măscarea împotriva celui ce ne-a nedreptățit sau a celui ce ni se pare că ne-a
neîndreptățit. Iutomea săbătuște sufletul în fiecare zi. Iutomea răpote mai ales
în rugăciunea minții, făcând să apară chipul celui ce ne-a răpărat. Când este
de durată și se prefacă în ură, pricinuieste în timpul nopții turburări, toșirea
și îngălbenirea trupului și mănăvirea de fire sfioasă.

Există și o mănie împotriva păcatului. Ea pōpote pe cel ce se mănă
 fără de păcat și ridică pe cel ce a alunecat. Dar pōmirea mănii împotriva celui
 ce a păcatuit ca împotriva unuia ce a rănit și p turburat fără milă pe cel ce a
 cōșuit nu-l face fără primejdie pe cel ce se mănă.

Important!

- ⑥ Iutimea fiu este sprinderea inimii, înaltă pe neașteptate.

Important!

Amărăciunea este mişcarea fără dulceață, axunsa în suflet.

Important!

- ⑦ Iutimea este mişcarea ușor schimbătoare a părților
și este o lipsă de așezare a sufletului.

Important!

- ⑧ Precum la trăgătarea luminii se retrage întunericul
așa măreasma smereniei face să piară toată amărăciunea și iutimea.

Important!

Unu, schimbându-se ușor din pricina iutimii, nu se îngrijește { de supraviețuirea și }
de împodobirea ei }
"Pornirea iutimii lui e căderea lui" (Job V, 2)

9) Tutimea este o mișcare iute a morii, care într-o clipă a timpului
jăbărește și măcină mai mult graie și rola al sufletului decât într-o zi.
⇒ de aceea să luăm aminte cu grijă.
important!

Obs Tutimea este o mișcare repetată care poate să votăm într-o clipă de timp
să spărim sufletul
Important!
mai mult decât alte mișcări năprăvite și ușoare într-o zi întreagă.

O mișcare de mânie sau de nesuferență poate nimici din suflet tot ce s-a zidit în
el un timp îndelungat. Se manifestă timp îndelungat ca un întelept și cugetător
la vorbă, și în câteva minute de descătușare risipește tot ce și opune.

«Tutimea» de care se ocupă părinții Ioan Scârțușul alături în acest luvânt este
ceea ce numim impulsivitate. Ea ne duce la acte pripite, care ne aduc adeseori
multe păgubiri de tot felul. Dar tutimea poate fi bună, când e o raționare
de a împlini fără amănăși continuu ale bune
important!!!!

E și ca un dar de la Dumnezeu, de care ne trebuie să facem uz neuzvenit.
Toate cele ce le avem în lume și în noi sunt daruri de lui Dumnezeu, care
ne sunt spre folos când le întrebuințăm bine
și ne sunt spre rătomare când le întrebuințăm cum ne trebuie

10

Te aprinde repede o flacără / sub suflarea unui vânt puternic /
care zăbovind peste flacără, arde și diminuează ogorul inimii.

Important!

11

Nu trebuie să uităm, o, prieteni, nici aceste, că / viclenii drazi se retrag /
pentru o vreme, ca neglijând noi niște puteri mari, pentru, că le socotim mici.
⇒ să le facem boli de nerăbdare.

Important!!!

Important!!!
Precum o piatră colturată și tare riscându-se și friându-se de alte pietre
și netezite întocmirea ei colturată și rotundă și se face rotundă, așa și
nefiatul colturos și repezit amestecându-se într-o mulțime de oameni aspri și
repeziți și vîntuind cu ei, se întîmplă cu el una din două:

- sau îi vindece boala prin răbdare
- sau retrăgându-se, îi cunoaște slăbiciunea sa
(această fugă lasă arătându-i ca o oglindă slăbiciunea)

12) Omul stăpânit de iuime este ca un posedat (epileptic) cu vocea
care e înbrănuț de o ^{voce} răsună greșită care s-a găzduit în el fără voie
⇒ și astfel cade. *Important!!!*

Nimic nu e atât de nepotrivit celor ce se potăușă ^{versus} cu iuimea ce turbura
Important!!!

Dacă întoarcerea cuiva de la păcat la sine însuși are nevoie de multă smerenie
⇒ iuimea este semnul închinării de sine.
Important!!!

Obs Pe când întoarcerea omului la sine sa adevărată din iuimea de sine,
care l-a dus la păcat, are nevoie de smerenie, faptă impulsivă e semnul
închinării de sine, adică al necunoașterii sinei sale adevărate. *Impulsivul* sau
omul ce se lasă stăpânit de iuime e un om care nu s-a obișnuit cu
reflectivitatea și nici cu smerenia ce vine din cunoașterea reală de sine.
Important!!!

Porintii bagă strâns mâna și iuimea, întrucât izvorul imediat
al mâniei este iuimea sau impulsivitatea. Impulsivitatea este un semn
acutuat al lipsei de putere a spiritului de a stăpâni poruncile involuntare.
Important!!!

Reflectivitatea reduce la proporțiile adevărate, neimportante, răul ce, ți l-a
făcut altul și în general toate cele ale vieții de aici.

Impulsivul sau omul ce se lasă stăpânit de iuime e un om care nu s-a obișnuit
cu reflectivitatea și nici cu smerenia ce vine din cunoașterea reală de sine.
Important!!!

(13)

Dacă definiția celei mai înalte blândete este a rămâne rămin cu inima
plină de iubire față de cel ce ne răpăre când e de față

definiția iubirii este a te lupta prin cuvinte
prin mișcări cu cel ce te-a răpărat

a te înfuria asupra lui chiar când ești răpărat

Important!!!

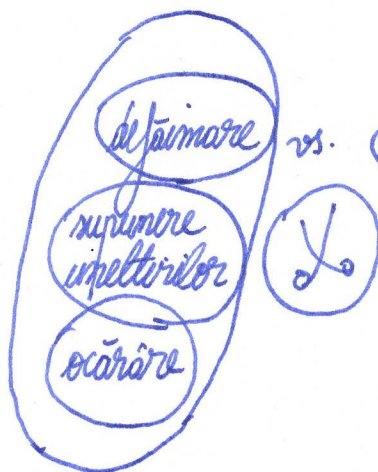
Obs Din Sfântul Maxim Martirul:

„Bărbatul îndelung-răbdător e foarte chinat pentru că suferă cu răbdare
cel ce-l răpăre. Dar sfârșitul e viața veșnică, după Apostol. Chiar dacă
fratele tău e în a te răpăra, tu să nu te lăși răpărat din dispoziția iubitoare,
când cel răpărat te turbure în ugetare. Și nu vei fi răpărat din dispoziția iubitoare
când depășim, vei binecuvânta răpăratul, supus uneltirilor, vei fi cu bunăvoință.

Acesta este calea filozofiei (iubirii de înțelepciune) alei după Dumnezeu.

Cel ce nu umblă pe calea filozofiei (iubirii de înțelepciune) nu va sălășui cu Dumnezeu
câștigând de minte a răpăratului care turbure și împănă blumă și pierde răminatatea și
pacea gândurilor în care se odihnește Dumnezeu.

⇒ „Turbarea leagă sufletul de ceva mărginit și-l mărginește
nelăsându-i privirea capabilă să contemple în chip nemărginit
nenăpăstirea lui Dumnezeu.”

vs.

Important!
nervozitate din dispoziția iubitoare

Important!
binecuvântare
bunăvoință

Important!

a rămâne rămin cu inima
a rămâne plină de iubire
față de cel ce ne răpăre când
e de față

Important!
sălășuire cu Dumnezeu
calea filozofiei
(iubirii de înțelepciune)
alei după Dumnezeu

14

Dacă Duhul Sfânt se răzvrătește, nu este pacea sufletului
iar mânia este și răzvrățirea a inimii

Important!

nimic nu oprește
venirea lui în noi
sa iutomea.

Important!!!

Obs

→ De aceea Duhul Sfânt e simbolizat prin porumbel, chipul blândei.

Prin ținerea de minte a răului care tulbură și întunecă sufletul au dăruit
și pierdut veninătatea și pacea sufletului în care se odihnește Duhul lui Dumnezeu.

15

Foarte multe și cumplite sunt odraslele iutemii. Dar am cunoscut o nepoată, una îngură, folositoare a ei, care însă e nelegitimă. Am văzut pe unii aprimii nebumeste vărsându-și amintirea răcelii îngurămădă lung timp în ei

⇒ și astfel prin patima îghăvindu-se de patimă, întrucât chinuți de îndelungată înfruntare au dobândit fie pocăință, fie împăcare cu cel urât de ei.

Obs

"Supărarea se învârtă cu timerea de minte a răului.

Când mintea îi închipuie fata fratelui cu supărare, se vede că are în sine timerea de minte a răului făcut de acela. Dar căile celor ce tin minte răul duc la moarte. Pentru că tot el ce tin minte răul e un călător de lege.

Obs

Adică uneori iutimea făcându-l pe cineva să dea pe fata cea ce gândește despre 'el se l-a supărat, acela îi arată că nu e vinovat de ceea ce e bătut sau își are iortare. Tot acesta îl duc pe el ce-l ura la liniște sau la pocăință. În acest caz patima e tamăduită prin patimă.

Si am văzut pe altii care pareau pe nedrept îndelung răbdători, căi
prin tăcere îngărmădeau în ei tineria de minte a răului. Pe acestia i-am
socotit mai nepricepute decât pe cei ce se înfurie, ca pe unii care au făcut
prin înnebire, să nu se mai vadă peripeita din ei. *Important!*
Important! *Important!*

Obs Cel îndelung-răbdător la părere îngărmădește în timpul răbdării tăcerea
și ținând minte răul, pierde îndelunga-răbdare. Dar aceasta este semnul
lipsei de rațiune. *Important!*

Obs *Important!*
Grigori de Nyssa Cugă în tine *Important!* auzul celor ce sunt cu ură și cu bătăușă între ei.
Întâlmirile lor sunt neplăcute. Toate cele ale celorlalți le primumesc
sărba. Gura rămpân fără smet, privirile caută în flăcări,
auzul se întoarce de la glasul celui ce urăște și e urât.
Tot ce e plăcut unuia este neplăcut celuilalt. Și dimpotrivă.

16) Nultă băgare de seamă trebuie să avem față de acest șarpe.
Căci are și el împreună-lucrătoare firea noastră, ca și cel ce ispiteste trușurile.

⇒ Am văzut oameni înfuriați și din amărăciune sârbindu-se de mâncări,
și prin această înfrânare fără judecată adăugau venin peste venin.
Important!

⇒ Și am văzut pe alții folosindu-se ca de o pricină binecuvântată, mai bine zis
măcuvântată, de ultime și predându-se la omului pântecelui, și cazând astfel
din grupă în prăpastie. Important!

⇒ Pe alții i-am văzut plini de curiozități îmbinându-le pe amândouă
(curiozitatea și înfrânarea), ca niște doftori prișpiti, și folosindu-se cât se
poate de mult de mângăierea morții.
Important!

Important!

17) Uneori, contarea cu măsura risipește intimitatea în chipul cel mai bun.
Alteori, contarea fără măsura n'la timpul necuvenit, se însoțește cu subreda de plăcere.

Important!

Să ne folosim deci de contare, cânduine vine timpurile.

Important!!!

18

Aflându-mă spera pentru oare trebuință, am surdit pe unii ce se lăstărau
sfătându-se în chilia lor, în ei înșiși, din amărăciune și iușime ca niște
potărnicuși și trărind spre ei a i-a năpăst, ca și când ar fi fost de față.

⇒ Pe aceștia i-am sfătuit, cu bună credincioșie, să nu rămână în singurătate
ca să nu se facă din cârmă drea

Am văzut, iarăși, pe unii năpăst și împulși de poftă și plăceri
urâtă și blâni și lingșitori, de se putea spune că sunt iubitori de frate și
cu fețe binevoitoare.

⇒ Pe aceștia i-am îndemnat să plecească limba ca pe un brici
împotriva năpăstăriei și a căderii din ei, ca să nu cadă din frică
dăvântătoare în cea nevrăntătoare.

Tar fiindcă unii spuneau că sunt purtate în chip jalnic spre amândouă
flăcările de păcat, i-am spus să se conducă pe ei înșiși în chip liber. Tar
întărităților le-am spus prudențe ca pentru o anumită vreme să
le poruncească să împlinescă rânduielă aceasta. Dar prin toate să-și
plece grumazul și să se supună celui ce îi stăpânește și îi cârmuiește.

Important!

19

Tubitorul de plăcere disimulează să se vătame pe sine

Important!

dar poate și pe vreun altul, oricare, prieten de taină.

Cel stăpînit de iuime { stăpînește de multe ori ca un lup toată turma
și { neajiste multe suflete omorîte }

Important!

Este un lucru urât a turbura ochiul inimii din mâine
 potrivit cu cel ce a zis: "Tulburatu-s-a de mânie ochiul meu" (Ps VI, 7)
Important!

Dar mai urât este a arăta pomenirea sufletului cu bozete.
 Tar a face aceasta prin mâini este cu totul potrivnic și străin vieții colugărești
Important! ^{ingerești}
 și duhovnicești.

(21) De voiești sau mai bine zis scotești rașcoli lămură din ochiul altuia,
 să nu o scoti pe aceasta cu o bărna, și cu o pensă. Bărna este urvințel greu
 sau purtare urâtă. Tar pensă este învățător blând și îndelung-răbdător.
Important!

"Nuștră, zice, ceartă, mângâie" (2, Tim IV, 2)
Important!

Dar nu și lovi. Tar dacă ar trebui și aceasta, fă-o rar, și nu prin
 tone sparte.

Obs Nu trebuie să ne mâniem pe cei ce păcătuiesc, chiar dacă păcatele săvârșite
 de ei sunt vrednice de pedeapsă. Ci trebuie să fi întorcem pe cei ce au greșit pentru
 dreptatea înșăși; și să-i pedepsim, dacă se potrivește fi prin ei înșiși, fi prin alții.
 Dar nu trebuie să ne mâniem sau să ne răpărim. Pentru că mânia lămură
dăru numea de potoma, și nu de judecată sau de dreptate. De aceea, nu primi să
 te ofățeară împotriva a ceea ce trebuie lui pe cei miloși. Ci răi trebuie pedepsiți
 pentru viciile înșăși și pentru dreptate, și nu pentru potoma proprie, a mâniei.
Important!
 Nu trebuie să îndreptezi urina pe fratele în digne în care păcătuiește împotriva lui.
 Dar în nici alt timp, din răpădare.

Dreptul înțelept este asemenea lui Dumnezeu.

Nu certă pe om răzbumându-se pe sine, spre răul acela.

Li certă pe om ca să se îndrepteze omul facla sau ca altul să se înfricoșeze.

Certarea diferită de aceasta nu e probatorie (X)

Important!

(V)

22) Să privim cu luare-aminte, și vom vedea și pe unii din ei cu o fire stăpânită de iușime cum potesc, priveghesc și se liniștesc cu rațona.
Important!

Că scopul dracilor este să ispitească prin mijloacele care fac să crească puterea omuzgându-i cu pângrea să le facă acestia pentru procurată.
Important!

Obs Iușimea poate servi și la cele bune (degrabă răvnitoare
cărmuire spre cele bune)

Dar uneori iușimea poate vătăma pe cineva chiar dacă răvnăsește cele bune
⇒ Căci le face ca să se micșoreze sub oparența exprimării
Important! Săngerul e un gânditor nuanțat
El vede toate înfățișările contradictorii ale
puterilor și ale viciilor.

(23) Dacă un lup (cu sufletul), cum am spus înainte, poate tulbura turma
luând ca ajutor un brac, negreșit că și un frate prea înțelept, plin de
important!
înțelepciune ca un foale, poate face să se liniștească valurile și să scape corabia
având ca ajutor un inșar. Pe cât de mare e judecata pe care lo ia cel
important!
dintâi, pe câtă își ia acesta plată de la Dumnezeu și se face pildă folositoare
futuror.

Obs

Citești, frate, Eximioromul marelui Vexile și vei afla acolo minunat
explicații undelemnului și valurilor. Fii recușor că părintele Jean Scărarul
îi în sens metaforic marea cea sălbatică. Focul însemnă trupul.
Undelelemnul însemnă blândetea. Valurile și umflarea lor sălbăciea
Corabia fratele sau frățimea (obste).

"Cel blând își pricinuieste liniște lui și aproapei
Dar mânia pe mulți i-a înecat, și înaintea de altii
pe ai ce se mânia." "

Important!

Ineputul fritei neamintore a raului sta in a primi neamintore cu sufletul amarat
in a primi neamintore cu sufletul indurorat

Bucura-te! Primește neamintore!

Important!

Nijlocul fritei neamintore a raului sta in a romane fata de neamintore neamintore.

Fu tare! Romani neamintore!

Important!

Desavarsirea in fritea neamintore a raului sta in a le recote neamintore ca laude.
(daca exista)

Esti frite! Esti frite ca unul ca se
vesele in domul!

25

Julia privește am văzut arătându-mă din mândrie, fără să-și dea seama,
cei ce se mînie. Căci mîniindu-se, din pricina înfrîngerii s-au mîniat iarăși.
Și m-am minunat văzându-i cum răzbușeau cădere cu altă cădere;
și mi-a fost milă văzându-i cum săvârșeau din pricina unui păcat
alt păcat, și m-am împăimântat de viclenia dracilor, văzînd că puțin
a trebuit să ne deznădăjduim de viața lor.

26

Dacă s-ar vedea cineva cum e înfrînt de urîntă de mândrie

Important!

de șireea mîniei

de trăutate

și de șotarnicie

și dacă s-ar gândi să tragă sabia cu două tăisuri

Important!

să fie urât de petele aflătoare
în sufletul său

Important!
a blîndetii

Important!

a neamîntării năului
împotriva lor

Important!

Aceasta pentru că întins acolo
sub valurile scării și
neamîntărilor fetei și
bătut în chip înțeleptor sau
poate bătut și în chip simțit și
împuns și cîleat în chip înțeleptor sau
poate terălat, împuns și cîleat și în chip simțit

Important!

ar intra îndată ca într-o
înălțitoare a mîntuirii, într-o peată
de frate și mai ales din cei mai aspri,
dacă vîieș să se dezbrace de mîndrie
în chip desăvîrșit.

șireea mîniei
regulată
șotarnicie

Obs Se folosește imaginea unei mări de piatră cu toate operațiile de acolo pentru curățarea unei stufe. În această curățare, călugărul trebuie să stea sub lucrarea altor frați, și anume cât mai aspru. Nu ajunge ca el să lupte singur împotriva mării sale cu sabia blândetă și a metinării minții a hoșdii.

→ Ea poate avea două tăisuri: tu ea poate să taie marea sa. Dar ea poate taia și pe sine. Căci blândetea poate fi îngăduitoare cu pacetea sa. **Important!**

Aici părintele Ioan Săvârșul e aspru, pentru că e realist. Știe cu greu că poate curăța un suflet prin sine însuși. El alternează exprimarea cu mângâierea.

Într-un glasul poporului să te convingă să-ți faci din ocărire un mijloc de curățare a patimilor sufletului. Căci cum unui dintre ei din lume cănd îi oricumă uita în fața minților, lăudându-se față de alții: L-am spălat pe cutare. **Important!** Dar acest lucru este adevărat.

27

Alta este sumărierea din plîns la înepători

și alta este nemisarea (mîmii) aflatore în cu
desăvârșiti

Important!

mîmia
e linuta de lacrimi
ca de un frâu

Important!

mîmia a murit ca un sarpe, tîmă de
nepătimire ca de un cutit.

Am văzet trei coleguri batjocorite deodată.

Important!

→ unul sa simțit mușcat și turburat

Important!

→ el doilea s-a bucurat pentru sine dar s-a întristat
pentru cel care l-a ocărît

Important!

→ el treilea înlipărind în sine vătămirea aproapelui
a pîrsat lacrimi fierbînti

cel de al treilea plînge pentru fratele ce l-a ocărît ca pentru
cel ce-și pierde mîntuirea ca și cînd ar fi el înșuși.

Important!

Acesta s-a identificat deplin cu acela. Tîmă nu
mai umoaste granita. Pilda supremă în aceasta ne este
Ihristos, care a pătimit pentru păcatele noastre.

②8 Preum simbintale trupurilor este una, dar multe sunt pricinile
infierbântării, și nu una, la fel și fiierberea, și mişcarea mâinii
dar poate și a celorlalte potimi; au multe și felurite pricini și privilejii.

⇒ De aceea este cu neputință a hotărî despre ele într-un singur chip.
Îmi dau mai degrabă cu părerea despre porciunta plămă de gripă de care
trebuie să scuti fierea din cu și bolnav de de felul lăcăduirii lor.

Important!

⇒ Căci odată pricina aflată, noi, cu bolnavii, vom afla și leacul lăcăduirii
prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu și prin învânte de sterilor
duhooniști.

Important!

(29) De pilda, tu ai voies să intre împreună cu noi la domnul,
la judecata înteleghătoare ce ne stă în fața, să între, să se fie cercetată
într-un chip umbrat, despre pătimile mai înainte pomenite sau
 despre priceerile lor.

Să fii deci legată de aici înainte torana minii în coturele blândetii.
 Și, lăsată de îndelungă-robodare, trasă de sfânta iubire, să stea înaintea
 acestui scaun de judecată a curvântului și să fie cercetată cele ale ei
 în chip amănunțit:

Spune nouă, o lipsită de minte și de rușine, numele celui
 ce te-a născut pe tine și al celui ce ți-a dat viața spre reie, numele
 fiilor tăi și ale fiicilor tale născuți! Dar nu năpști acestea, ci și
 numele celor ce te-au războit și omorât!

Tar aceea, răspunzându-mă, va socoti să spună așa:
 Nașterile mele sunt multe; și tatăl meu nu e unul.
 Dar marile mele sunt iubirea de slavă, iubirea de arginți, lacomia pântecului
iar unora și curvia.

Și cea care m-a născut se numește trufia.

Tar fiicele mele sunt timora de minte a răului, derisoria
despovoinăriea, și ura

Părăsele mele, de care sunt timută acum legată, sunt cele potroșii
 auzului: nomănișia, blândetia

Tar cea care umilește în puterea mea se numește: omorile
uragilor

Tar cine a născut-o pe aceasta îndrebată-o pe
 ea înșăși, la locul ei.

Important!!!!

Obs. Poate fi vorba
 de scumbe de judecată
 al curvântului: amăgirea
 dar și al trufiei
 și al curvântului moștră
 și al romenilor.
 Căci aici e judecata
 mânia prin curvânt,
 nume dincolo va fi
 judecata prin curvânt
 de curvânt vermii
 nu de
curvânt.

Pe treapta a opta s-a
 creștat cumina nomănișiei.

Cel ce e acoperit cu ea din fire
 nu va fi acoperit cu alta.

Însă cel ce a delvândit-o din
 rădări a trecut peste cele opt pentru totdeauna.

Important!